

» Leiðslan á Landssjúkrahúsinum sigur, at eg lat meg skurðviðgera uttan ávísing, tí kunnu teir ikki veita mær endurgjald. Men Landssjúkrahúsið segði jú av fyrstan tíð, at mær einki bagdi. Hvussu skuldi eg so fingið eina ávísing

góð. Niðurstøðan var, at hann mest sannlíkt hevði krabbamein. Hann bað læknan um at kanna seg fyri tað, men læknin segði, at tað lat seg ikki gera.

- Í samráð við stjóran skifti eg so kommunulækna, og nýggi læknin sendi meg beinleiðis út á B8 aftur. Heldur ikki hesa ferð funnu tey nakað, men eg merkti, at tey vóru eitt sindur troytt av mær. Tey høvdu jú kannað meg fyrr og einki funnið, so tey meintu, at tað helst var okkurt psykiskt. Tey

bóðu meg ganga túrar, men tá eg segði, at tað

gjørði eg longu, bóðu tey meg bara ganga longur, sigur Herluf Gudmundarson.

Vit eru nú komin út í juli mánað. Herluf Gudmundarson gerst troyttari og troyttari og er enn sjúkrameldaður frá starvinum í Eikini.

- Eg var ørkymlaður og livdi í einum pínuhelviti. Eg bleiv bara troyttari og troyttari. Endin var, at eg fór niður á Hamlet, eitt privat sjúkrahús í Danmark, til kanningar. Har fekk eg endiliga hjálp. Læknin segði longu tá hann sá meg, at trupulleikin var í rygginum. Tað sá hann á gongulagnum. Hann sendi meg tí til kanningar hjá einum ryggserfrøðingi og einum beinserfrøðingi. Hann kundi so um ikki annað avvísa, at talan var um krabbamein, sigur Herluf Gudmundarson.

Ryggur og fótur í sori

Á Hamlet funnu læknarnir keldurnar til trupulleikarnar. Í fótinum eru tveir liðir, sum eru voksnir saman, men brotna aftur, tá trýst verður lagt á teir. Herluf Gudmundarson hevur tí gingið við nøkrum, sum minnir um eitt brotið bein alt lívið. Tað hevur allarhelst verið viðvirkandi til, at niðasti geislin í rygginum var forskotin 1,3 sentimetrar.

- Læknin segði, at hesin niðasti geislin hevur drigið nervar og alt annað við sær, og at tað var einki løgið í, at eg hevði havt nógva pínu alt lívið. Loysnin til trupulleikan var skurðviðgerð, søgdu teir. Teir bjóðaðu sær at gera hana sjálvir, men søgdu, at eg eisini kundi taka úrslitini við mær til Føroya og lata Landssjúkrahúsið gera restina, greiðir hann frá.

Herluf Gudmundarson sigur, at hann valdi at royna eydnuna við Landssjúkrahúsinum. Hann fór til kommunulæknan dagin eftir, at hann kom aftur til Føroya og teir avtalaðu, at hann skuldi sleppa til skurð skjótat gjørligt. Hann fór sjálvur út á Landssjúkrahúsið við kanningarúrslitunum frá Hamlet, fyri at tryggja sær, at alt var í lagi.

Boð komu kortini frá Landssjúkrahúsinum, um at teir vildu gera nakrar kanningar sjálvir, áðrenn hann varð lagdur undir skurð. Hann var tí boðsendur at koma til kanningar 18. august, men fekk

at vita, at hann kundi skurðviðgerast 19. august, um tað var neyðugt og gjørligt. Hamlet hevði tó bílagt eina tíð til skurðviðgerð 11. august, og Herluf Gudmundarson valdi at taka av.

- Talan var um eina umfatandi og torgreidda skurðviðgerð. Geislin mátti togast upp á pláss, eins og at nervar og annað mátti frittleggjast. Skurðviðgerðin gekk væl, sigur Herluf Gudmundarson.

Setti seg í stóra skuld

Avgerðin at lata seg skurðviðgera á Hamlet gjørdist byrjanin til ein figgarligan ræðuleika, sum fylgir familjuni enn. Herluf Gudmundarson fór á Hamlet uttan eina tilvísing frá Landssjúkrahúsinum. Tískil vil Landssjúkrahúsið ikki rinda fyri skurðviðgerðina.

- Tað løgna er, at skurðlæknin á Landssjúkrahúsinum seinni segði, at hann hevði komið til somu niðurstøðu sum tey á Hamlet, og at hann hevði verið noyddur at senda meg til Danmarkar at gera skurðviðgerðina, tí hon kundi ikki verið gjørd í Føroyum. Hesin læknin helt tí, at eg átti at enda undir somu endurgjaldstreytum, sum tey, ið høvdu eina tilvísing áðrenn fráferð, sigur Herluf Gudmundarson.

- Leiðslan á Landssjúkrahúsinum sigur, at eg lat meg skurðviðgera uttan ávísing, tí kunnu teir ikki veita mær endurgjald. Men Landssjúkrahúsið segði jú av fyrstan tíð, at mær einki bagdi. Hvussu skuldi eg so fingið eina ávísing, spyr Herluf Gudmundarson.

Í novembur lá leiðin aftur niður á Hamlet, hesa ferð fyri at skurðviðgera beinið. Skurðviðgerðin í rygginum eydnaðist væl, og við tíðini er Herluf Gudmundarson sloppin av pínutablettunum. Men aftur hesa ferð fer hann á Hamlet uttan tilvísing frá Landssjúkrahúsinum.

- Bæði eg og kona mín halda upp á, at læknin á Landssjúkrahúsinum lovaði, at hann skuldi skaffa mær eina ávísing. Eg var tó so býttur, at eg ikki fekk lyfti skrivligt. Eg var eisini ótolin, vildi ikki bíða eftir tí. Fyrra skurðviðgerðin var væl eydnað, nú vildi eg bara niður at fáa beinið í lagi eisini. Í dagsigur læknin, at hann ikki lovaði okkum at fara á Hamlet, men at hann ætlaði at senda okkum til Danmarkar á eitt av almennu sjúkrahúsum, sum Landssjúkrahúsið samstarvar við, greiðir Herluf Gudmundarson frá.

Pínan vendir aftur

Eisini seinna skurðviðgerðin gekk væl, men pínan var øgilig. Herluf Gudmundarson verður seingjarliggjandi í trýggjar vikur